

Znojmě neshledalo však v jeho jednání trestný čin občanským soudem trestním stíhatelný, nýbrž jen přečin podle § 47 branného zákona, a vyšetřující soudce krajského soudu ve Znojmě nařídil na návrh státního zastupitelství prozatímní uschovací vazbu proti H-ovi podle § 175 odst. 2 obč. tr. ř. jen pro tento přečin. Přečin podle § 47 bran. zák. přísluší do vojenské trestní soudní pravomoci, neboť podle § 56, odst. 2 bran. zák. podléhají osoby, které spáchají některý z přečinů uvedených v §§ 47 až 51 bran. zák., vojenské trestní soudní pravomoci, a nejde proto o trestný čin stíhatelný občanským trestním soudem. Podle § 172 v. tr. ř. může nejen příslušný velitel, nýbrž i vojenský prokurátor (funkcionář vojenského prokurátora) a vyšetřující soudce naříditi proti obviněnému zajišťovací vazbu podle § 171 v. tr. ř. (§ 175 obč. tr. ř.); vzal-li vyšetřující soudce krajského soudu ve Znojmě H-a jen pro řečený trestný čin do prozatímní uschovací vazby, jednal — třebaže ho brigádní soud v Praze nežádal o provedení tohoto úkonu, a třebaže se vyšetřující soudce mylně domníval, že se proti H-ovi vede ještě trestní řízení pro onen trestný čin u vojenského soudu, jako nepříslušný soudce ve smyslu ustanovení § 65 obč. tr. ř., podle něhož každý občanský trestní soud, i nepříslušný, v jehož okrese se objeví stopy nějakého zločinu nebo přečinu, má právo i povinnost, je-li tu nebezpečí z prodlení, předsebráti ony úkony, jež mohou vésti k zadržení obviněného. Nešlo tudíž u vyšetřujícího soudce krajského soudu ve Znojmě o úkon, podmíněný trestním řízením, vedeným u řečeného krajského soudu, nýbrž o podpůrnou činnost, stavší se v zájmu, třebaže jen domnělém, vojenského trestního řízení. Proto jest pohlížeti na dotčenou věc tak, jakoby byl obviněný vzat do vazby ve vojenském trestním řízení, a přísluší tedy brigádnímu soudu v Praze, by rozhodl o žádosti o náhradu škody za vyšetřovací vazbu, ovšem přihlížeje k výjimečnému ustanovení § 9 zákona ze dne 18. srpna 1918, čís. 318 ř. zák., podle něhož lze platnost citovaného zákona užití na občanské osoby podléhající vojenským trestním soudům jen výjimečně.

Nejvyšší soud jako soud zrušovací sdělil Nejvyššímu vojenskému soudu, že souhlasí se zamýšleným rozhodnutím. Dodal jen, že výjimečné ustanovení § 9 zákona ze dne 18. srpna 1918, čís. 318 ř. zák. v daném případě nemá místa.

Čís. 4164.

K vůli zkrácení vyšetřovací vazby lze podle § 62 tr. ř. přikázati věc soudu, u kterého nastane dříve porotní období.

(Rozh. ze dne 15. května 1931, Nd I 253/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací nevyhověl stížnosti Františka Sch-a do usnesení vrchního soudu v Praze ze dne 30. dubna 1931, jímž byla trestní věc, zahájená u krajského soudu v Jičíně proti Františku Sch-ovi pro zločin vraždy podle §§ 134, 135 čís. 4 tr. zák. a pro přestupek zbroj. pat., odňata tomuto příslušnému soudu a přikázána krajskému soudu v České Lípě.

D ů v o d y:

Napadené delegační usnesení vyšlo z podnětu krajského soudu v Jičíně, jenž poukazoval k tomu, že u tohoto příslušného soudu dojde k nejbližšímu porotnímu období teprve v říjnu 1931, kdežto u krajského soudu v Liberci nastane porotní období již v květnu téhož roku. Spočívá proto napadené usnesení, třebaže to v něm nedošlo výslovného vyjádření, na zásadě urychlení trestního řízení, ovládající předpisy trestního řádu vůbec, a zejména vyslovené v § 190 tr. ř., kde se ukládá všem úřadům zúčastněným v trestním řízení, by působily k všemožnému zkrácení vyšetřovací vazby. Hovíc tomuto zákonnému předpisu nemůže býti napadené usnesení podvráceno námitkami, jež proti němu uvádí stížnost. O tom, že by provedením porotního hlavního přelíčení u krajského soudu v České Lípě byla ohrožena veřejná bezpečnost, nemůže býti řeči. Přenesením věci na tento soud nebude obžalovaný odňat porotnímu soudnictví, a všechny okolnosti, sloužící k jeho obraně, bude lze u tohoto soudu uplatniti právě tak, jako by tomu bylo u příslušného soudu. Jediná podstatnější námitka obžalovaného, že osobně nic nemá proti tomu, by byl držán ve vazbě (vyšetřovací) až do podzimního zasedání porotního soudu v Jičíně, musí ustoupiti před obecným a objektivním požadavkem, by trestní věc vazební nedoznala ve svém vyřízení odkladu, jemuž se lze vhodným opatřením vyhnouti. Nelze proto tvrditi, že nařízená delegace není opřena o závažný důvod po rozumu § 62 tr. ř., i bylo stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Čís. 4165.

Jde-li o sčítací trestný čin (krádež), spáchaný v obvodech různých soudů, nemění nic na příslušnosti předstihnuvšího soudu (§ 51 odst. 2 tr. ř.) zastavení trestního řízení podle § 90 tr. ř. tímto soudem až po dojití trestních oznámení druhým soudům.

(Rozh. ze dne 15. května 1931, Nd II 47/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl podle § 64 tr. ř. spor mezi krajskými soudy v Kutné Hoře a v Jihlavě o tom, který z nich je příslušným provést trestní řízení proti Václavu R-ovi pro zločin krádeže, že příslušným je krajský soud v Kutné Hoře.

D ů v o d y:

Podle spisů Tk. X 567/30, v nichž se vedlo trestní řízení proti Václavu R-ovi u krajského soudu v Jihlavě, navrholo dne 10. června 1930 státní zastupitelství, by bylo vedeno přípravné vyhledávání a omezilo se na zjištění, zda některý soud nepředstihl. Vyšetřující soudce 14. června 1930 vyžádal si od různých četnických stanic zprávu o tom, pro jaký trestný čin, kdy a kde spáchaný je obviněný R. stíhán, a vyžádal si pak